

Zlatko Vujović na prvenstvenoj utakmici Hajduka i Rijeke 1981. godine

PRIJE 50 GODINA ROĐENA SU BRAĆA VUJOVIĆ

Život posvećen nogometu

OVE SE GODINE NAVRŠAVA 50. OBLJETNICA ROĐENJA LEGENDARNE HAJDUKOVE BRAĆE ZORANA I ZLATKA VUJOVIĆA, KOJI SU ROĐENI U SARAJEVU, 26. KOLOVOZA 1958. TA SU DVOJICA IZNIMNIH IGRAČA NA POSEBAN NAČIN OBILJEŽILA HRVATSKI NOGOMET OSAMDESETIH GODINA PROŠLOG STOLJEĆA

Piše **Jurica Gizdić**

Zlatko Vujović igrao je s lakoćom, a zgoditke je postizao manijom velikog strijelca. Bio je izniman napadač, probojan, okretan, najbrži hrvatski napadač svih vremena. Po poimanju nogometa i stilu, bio je preteča kasnijeg sustava igre. Za seniorsku momčad NK Hajduk debitirao je u Splitu 7. studenoga 1976. godine u prvenstvenoj utakmici s FK Borac iz Banje Luke. Namjestio je gol Slaviši Žungulu, tadašnjem najboljem Hajdukovom strijelcu, i Hajduk je pobijedio sa 1-0. Zlatko Vujović zabljesnuo je u momčadi koju je tada vodio Josip Duvančić. Prvi zgoditak za seniorsku momčad Hajduka postigao je u Beogradu 12. lipnja 1977. godine za 1-0 pobjedu protiv OFK Beograd. Za NK Hajduk nastupao je od 1977. do 1986. godine, odigraši u tom razdoblju 420 utakmica i postigavši 172 zgoditka. S Hajdukom je osvojio državno prvenstvo u sezoni 1978./1979., a Kup u sezonama 1976./1977. i 1983./1984. Za nogometaša godine proglašen je u izboru *Večernjeg lista* 1981. godine.

Sedamdeset nastupa za državnu reprezentaciju

U prvenstvenoj sezoni 1984./1985. Zlatko Vujović je sa 25 postignutih zgoditka bio najbolji strijelac prvenstva. Godine 1986. prešao je u francuski Bordeaux gdje je igrao do 1988. godine. S Bordeauxom je 1987. osvojio francusko prvenstvo i kup. Od 1988. do 1989. nastu-

pao je za Cannes, a od 1989. do 1992. godine za Paris Saint-Germain. Zatim je od 1992. do 1993. godine član FC Sochaux. Posljednje dane aktivnog igranja nogometa provodi u OGC Nica, od 1993. do 1994. godine. Za reprezentaciju Jugoslavije odigrao je 70 utakmica i postigao 24 zgoditka. Dres jugoslavenske izabrane vrste nosio je 45 puta kao nogometaš Hajduka, šest puta kao nogometaš Bordeauxa, sedam puta kao nogometaš Cannesa i 12 puta kao nogometaš Paris Saint-Germaina. Za reprezentaciju je debitirao 1. travnja 1979. u kvalifikacijskoj utakmici za Europsko prvenstvo protiv Cipra u Nikoziji (3-0), kad je postigao dva zgoditka. Od reprezentativnog se dresa oprostio utakmicom protiv Danske u Kopenhagenu 14. studenoga 1990. godine, u kvalifikacijama za EP (2-0). Prema broju odigranih utakmica za nogometnu reprezentaciju Jugoslavije na drugom je mjestu, odmah iza Dragana Džajića. Kapetan momčadi bio je na čak 41 reprezentativnoj utakmici. Nastupio je i na Olimpijskim igrama 1980. godine u Moskvi. Sudionik je svjetskih nogometnih prvenstava u Španjolskoj (1982.) i Italiji (1990.), te Europskog nogometnog prvenstva u Francuskoj (1984.).

Dobre pripreme temelj svega

Zlatko Vujović u potpunosti je ispunjavao i poštovao trenerove upute, na treningu i na utakmicama. Za uta-

Zoran Vujović na prvenstvenoj utakmici Hajduka i Dinama u Splitu 1980. godine

kmica je svih 90 minuta bio u pokretu, stalno je trčao za sebe i za druge. Na svakoj je utakmici iskazivao golemu upornost. Cijeloga je sebe stavljao u službu kolektiva, a u igri je naprosto izgarao. Bilo mu je svejedno protiv koga igra, je li to prijateljska utakmica s nižerazrednim klubom ili dvoboj na svjetskom prvenstvu. Znao je da se samo takvim pristupom mogu postizati veliki uspjesi. Nogometni bi posao uvijek odradio veoma korektno, pridržavajući se svojeg gesla da pravi profesionalac treba prevladati strah, preuzeti odgovornost i opravdati povjerenje. Bio je pravi majstor u probijanju strana. Igrao je centarfora, ali više na krilu, a najviše mu je odgovaralo mjesto u sredini napada. Tijekom igračke karijere stalno je naglašavao da su dobre pripreme temelj svega, a on im se posvećivao krajnje ozbiljno. Jednostavno, živio je za nogomet. Shvaćao ga je ponajprije kao veliku ljubav, ali i kao profesionalni posao.

Zoran na svim mjestima

U NK *Hajduk* Zoran Vujović najčešće je nosio broj devet na leđima, pa su mnogi mislili da je klasičan centarfor. Međutim, njegovo je mjesto bilo u sredini terena, sa zadatkom da se nakon brzog napada što prije vrati u obranu. Nije mu to bilo jedino mjesto. Po potrebi je igrao i desnog beka, ponajviše u reprezentaciji. U tandemu s bratom igrao je na svim mjestima u momčadi, od braniča do napadača. Kao i njegov brat blizanac Zlatko, Zoran Vujović bio je nogometaš u pravom smislu te riječi, u svakom pogledu vrhunski profesionalac. Bio je neumoran, doslovce ga je bio "pun teren". Za *Hajduk* je debitirao 27. veljače 1977. godine, u kup-utakmici s FK *Vardar* u Splitu. Zoran je igrao u sredini terena, a *Hajduk* je pobijedio teškom mukom, tek nakon izvođenja jedanaesteraca. Bijeli dres NK *Hajduk* nosio je do 1986. godine, odigravši za "bije" 428 utakmica, na kojima je postigao 66 zgoditaka. S *Hajdukom* je osvojio državno prvenstvo u sezoni 1978./1979., a Kup 1976./1977. i 1983./1984. godine. Od 1986. do 1988. godine igrao je za *Bordeaux*, a od 1988. do 1989. za *Cannes*. U sezoni 1989./1990. bio je igrač *Crvene zvezde* koja je te sezone osvojila prvenstvo i Kup Jugoslavije. Potom je ponovno, od 1990. do 1993., u *Cannesu*, a posljednju godinu akti-

vnog igranja, od 1993. do 1994. godine, nastupao je za *Nicu*. S *Bordeauxom* je osvojio francusko prvenstvo i kup u sezoni 1986./1987.

Trenerska karijera

Za reprezentaciju Jugoslavije odigrao je 34 utakmice i postigao dva zgoditka. U dresu državne reprezentacije nastupao je 24 puta kao nogometaš *Hajduka*, 5 puta kao nogometaš *Bordeauxa*, 4 puta kao nogometaš *Cannesa* i jednom kao nogometaš *Crvene zvezde*. U reprezentaciji je debitirao 13. lipnja 1979. godine u prijateljskoj utakmici protiv Italije u Zagrebu (4-1), a od dresa reprezentacije oprostio se u prijateljskoj utakmici protiv Grčke u Novom Sadu 20. rujna 1989. godine (3-0). Sudionik je Svjetskog prvenstva u Španjolskoj (1982.) i Olimpijskih igara u Moskvi (1980.). Nakon završetka igračke karijere Zoran Vujović završio je trenersku školu u Francuskoj. Kao trener radio je u Maroku, Saudijskoj Arabiji i *Olimpiqueu* iz Marseillea. Tu je najprije pomagao svom treneru Tomislavu Iviću, a 2002. godine samostalno je vodio prvu momčad.

Uzor budućim generacijama

Prisjetimo se prvih nogometnih koraka braće Vujović na splitskom Starom placu. Budući da su stanovali blizu Zrinjsko-Frankopanske ulice, svaki su slobodni trenutak provodili na znamenitom "istoku". Na prve ih je treninge pozvao trener Ante Mladinić kada im je bilo devet godina. Prošli su *Hajdukovu* omladinsku školu, a znanje nogometa stjecali su od Ante Mladinića, Tomislava Ivića, Andrije Ankovića, Stanka Poklepovića, Vlatka Markovića, Pere Nadoveze i drugih. Bili su još poletarci kada su u momčadi nastupali s izuzetnim nogometnim asovima kao što su bili Šurjak, Buljan, Peruzović...

Literatura

1. Gizdić, J. (2004). Iz bijelog u državni dres. Split: Libera editio, d.o.o.
2. Nogometni leksikon (2004.) Leksikografski zavod Miroslav Krleža. Zagreb: str. 579.